Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 118. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-го ЧЕРВНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 25, 1982 No. 118. VOL. LXXXIX.

Д-Р НІНА СТРОКАТА СВІДЧИЛА ПЕРЕД АД-ГОК КОМІТЕТОМ ДЛЯ БАЛТИЦЬКИХ КРАЇН Й УКРАЇНИ

Д-р Ніна Строката-Караванська (зліва) під час свідчення і Уляна Мазуркевич (справа).

Вашінгтон, Д.К. — Ад-Гок комітет для Балтицьких країн й України під головуванням конгресменів, республіканця Чарлза Догерті (Пенсильванія) і демократа Браєна Доннеллі (Массачусетс), перевів нещодавно тут переслухання у справі сучасного стану в Україні та Балтицьких країнах.

Відкриваючи сесію Ч. Догерті заявив, що мета переслухання-скерувати більше уваги на проблеми Балтицьких країн і України.

Перед Комітетом свідчили вихідці з України, Естонії та Литви. Про обставини у Естонії свідчив відомий член естонського підпілля Сергей Солдатов, який відсидів шість років у совєтському ув'язненні за те, що бажав свободи й незалежности для своєї батьківщини Естонії.

Від Литовської католицької релігійної допомогової організації її директор о. Казімір Пукевічус розповів про переслідування Католицької Церкви в Литві.

Д-р Ніна Строката-Караванська, один із основників Української Гельсінкської Групи, поінформувала Комітет 6-го травня ц.р. про справу прав людини в Україні. У своїх свідченнях д-р Ніна Строката наголосила перед Комітетом факт, що переважаючу більшість політичних в'язнів в СССР становлять українці, ця найбільш переслідувана нація в Европі, починаючи ще від штучно зорганізованого Москвою голоду в Україні у 1930-их роках. Вона представила Комітетові деякі важливі рекомендації, а між ними: познайомити членів Об'єднаних Націй, ЮНЕСКО, членів Европейського парляменту та парляменту країн третього світу із свідченням жертв, переслідуваних та ув'язнених Москвою; вимагати продовження діялогу в питаннях національної незалежности й самостійности для кожної республіки, що входить у склад СССР й інших народів совєтського бльоку; та за ходів членів американського Сенату в обороні українських політичних в'язнів; вимагати від совєтського уряду судової, а не самочинної розправи у справах засудів українських політичних в'язнів; та засудження СССР за їхню політику антисемітизму. Свідчення Н. Строкатої перекладала на англійську мову Уляна Мазуркевич, голова Комітету людських і національних прав в Україні.

Померла Ксеня Тутка, довголітня секретарка 193-го Відділу УНС

Тейлор, Па. — З Тейлор, Па. наспіла до Головної Канцелярії УНСоюзу сумна вістка, що в неділю, 13-го червня 1982 року, в тамошньому місцевому шпиталі померла на 77-му році життя Ксеня Тутка, довголітня секретарка 193-го Відділу Українського Народного Союзу в цій місцевості. Ксеня Тутка народилася в 1905-му році в селі Перлівців в повіті Станиславів у Західній Україні і вже малою дитиною прибула з батьками до Америки. В Тейлор вона ходила до школи і там почала свою громадську та союзову діяльність. Від 1960-го року Ксеня Тутка була секретаркою 193-го Відділу УНСоюзу в Тейлор, Па. і виконувала вона свої обов'язки секретарки Відділу до дня смерти.

Осиротила бл.п. Ксеня Тутка свого сина Йосифа, доньку Елінору Тутку, з якою вона постійно жила, та сестру Марію Зимовську в Торонто, Онтаріо.

Місцева українська громада, зокрема союзова, відпровадила тіло Покійної на вічний спочинок в четвер, 17-го червня, після заупокійної Служби Божої у місцевій українській католицькій церкві св. Володимира.

ПАТРІША НІКСОН, КОЛИШНЯ ПЕРША ЛЕЙДІ, дружина Ричарда Ніксона, занедужала і провела від понеділка, 21-го червня, кілька днів у шпиталі з невеликим запаленням легенів. Вона рідко появляється на прилюдних імпрезах з часу, коли в 1976 році мала удар мозку, від чого зовсім видужала. Їй сповнилося в березні цього року 70 років віку.

НОВЕ РОЗПОРЯДЖЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ дає велике задоволення меншинним групам у Америці, бо тепер буде дозволено впрост подавати скарги до федерального суду на місцевих і стейтових урядовців чи агенції, без того, щоб спочатку „вичерпати" всі нижчі судові інстанції. Це у випадку, якщо кривду нанесено щодо людських прав та їхніх цивільних свобід суплікантові.

„НЕ ЗБРОЯ, А АГРЕСОРИ РОЗПАЛЮЮТЬ ВІЙНУ"

Ню Йорк, Н.Й. — Виступаючи перед сесією Об'єднаних Націй для роззброєння у світі, британський прем'єр-міністер Маргарет Тачер сказала в середу, 23-го червня тут, що не зброя сама, а агресивні країни розпочинають війни. М. Тачер далі говорила в обороні Регенової політики щодо атомової зброї, кажучи, що „фундаментальний риск для миру не лежить у надмірі зброї певного типу, а в наставленні частин деяких країн добиватися зміни в інших країнах, вдаючись до сили". Вона тут мала на увазі щойно закінчену тріюмфально для Англії війну в південному Атлантику біля берегів Аргентини за Фальклляндські острови.

Цього ж дня пізніше, у Вашінгтоні, після довгої розмови з президентом Рональдом Регеном, „Залізна Пані" Великобританії висловилася перед представниками преси, що щодо Фальклляндських островів нема різномови поміж нею і Президентом ЗСА.

Про виступ цієї важливої англійки в Об'єднаних Націях аналісти мають цікаві спостереження, вони кажуть, що з 114-ти виступів різних важливих промовців тут протягом цих 17-ти днів, відколи сесія про роззброєння розпочалася, виступ М. Тачер дуже відмінний. Більшість промовців, особливо з т.зв. третього світу, мали одну тему і один мотив — небезпеку нуклеарної совєтсько-американської конфронтації, якщо далі продовжуватимуться перегони в зброєнні, вимагаючи, щоб перегони зброєння були припинені. Натомість М. Тачер бачить усю ситуацію в іншому світлі, бо вона уважає, що „нуклеарна зброя утримувала мир поміж Заходом і Сходом протягом останніх 37 років", утримуючи кожну сторону від нерозважної атаки на іншу сторону, — казала вона, і додала, що тоді, коли всі тремтять від думки про ще не існуючу нуклеарну війну, в цей сам час гинуть люди від „конвенційних" звичайної війни, бо це діється тепер, в реальності, а не в думках. М.Тачер вирахувала 140 таких „малих" війн, які велися і ведуться тепер, спричинюючи смерті, великі страждання і спустошення на землі, в часі від закінчення Другої світової війни.

Українська дітвора розпочала вакації

Ню Йорк, Н.Й. (ОК). — В суботу, 12-го червня ц.р. Школа Українознавства при ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку відбула своє святочне закриття зайнять на літні місяці. 200 дітей, разом із своїми 20-ма учителями, вислухали Служби Божої в церкві св. Юра, що її відправив парох цієї церкви о. Севастіян Шевчук. Опісля дітвора у своїх святочних одягах (в більшості вишиваних) перейшла до великої залі Школи св. Юра, де в присутності численних батьків дітей відбулася роздача свідоцтв, з відповідною програмою у виконанні молодших кляс.

Програму розпочав коротким словом директор Школи Українознавства Павло Дорожинський, який звернув увагу на переведені зміни в програмі навчання та його усучасненні. Школа, що нараховує 200 дітей охоплює 11 кляс від передшкілля до 11-ої кляси і зараз має 20 учительських сил. Наука відбувається тільки по суботам, але години навчання у тому шкільному році продовжено, як теж впроваджено нові предмети. Директор школи зазначив у своєму слові, що із новою програмою та більшим зацікавленням дітей навчання в ній дає вдоволення, а тим самим добрі висліди.

Доказом того була переведена на закритті програма, якою вміло провадила учителька Марія Олинець. Декламації та рецитації дітей перепліталися незвичайно приємними піснями яких навчила учнів М. Олинець. Школа, що пописувалися лише молодші кляси до восьмої включно, а старші не показали свого знання. Роздачу свідоцтв та зворушливих „дипломів" для учнів садочка (який з рамені 83-го Відділу СУА веде при школі пані Е.Вацик), перевів запрошений почесний гість, парох церкви св. Юра о. С.Шевчук. Від ОУА „Самопоміч", що є спонзором школи, промовляв до дітей радник Богдан Ластовецький. Після закінчення програми гостили учнів перекускою пані із Батьківського Гуртка при школі. Учні зустрінуться знову 11-го вересня 1982 року,коли розпічнеться спільно Службою Божою новий шкільний рік.

ЗМІНИ СТАТУТУ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ, СХВАЛЕНІ 30-ОЮ КОНВЕНЦІЄЮ УНСОЮЗУ В РОЧЕСТЕРІ У ТРАВНІ 1982 РОКУ

ЗМІНИ СТАТУТУ

Текст поданий великими буквами вказує на зміни.

Вибір і повідомлення.

Параграф 1:
Коли Головний Екзекутивний Комітет проголосить Звичайну Конвенцію, кожний Відділ має впродовж шістдесяти днів від проголошення на звичайних зборах вибрати делегатів і їх заступників, до яких дотичний Відділ уповноважений, як тут зазначено.

Найменування повинно відбутися зі залі і всі кандидати повинні бути представлені членам перед голосуванням.

Кандидат чи кандидатка, які одержали найбільшу кількість голосів, повинні бути обрані на делегатів.

ЗАСТУПНИКИ ДЕЛЕГАТІВ ПОВИННІ БУТИ ОБРАНІ ОКРЕМИМ ГОЛОСУВАННЯМ В ТАКИЙ САМИЙ СПОСІБ.

Кожна однакова кількість голосів щодо заступників повинна бути розв'язана негайно ще одним голосуванням над відносними кандидатами. Кожний член має право на один голос на всіх делегатів і ЗАСТУПНИКІВ, до яких Відділ є уповноважений. Голосування в заступстві неприявного члена не дозволене (проксі).

Параграф 25:
Викреслити текст про головного організатора з датою важности від 1-го липня 1986 року.

Параграф 41:
Викреслити теперішній текст цього параграфу і на це місце вставити:
ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ МАЄ ПРАВО ПРИЙМАТИ НАЧАЛЬНОГО ОРГАНІЗАТОРА, ВИЗНАЧУВАТИ ЙОГО ОБОВ'ЯЗКИ І СУМУ ЙОГО ПЛАТНІ.

Цей новий текст параграфу увійде в силу з днем 1-го липня 1986 року.

Головні мужі довір'я й Головний Екзекутивний Комітет. Їх склад, засідання.

Параграф 46:
Викреслити текст про головного організатора з датою важности від 1-го липня 1986 року. Цей параграф після зміни звучить:

Головний предсідник, заступник головного предсідника, головний директор для Канади, заступниця головного предсідника, головний секретар і головний касир, правильно вибрані, мають бути головними мужами довір'я Союзу й мають становити Головний Екзекутивний Комітет.

Головні мужі довір'я й Головний Екзекутивний Комітет Права й обов'язки.

Параграф 47:
Вони можуть наймати, призначувати або іменувати всяких службовців, помічників, посередників, адвокатів, репрезентантів або організаторів, які можуть бути потрібні для відповідного ведення справ Союзу, і визначити суму їх нагороди, умов праці чи зайнять. За схваленням Союзового актуарія, вони можуть ухиляти сплату вкладок чи належностей на будь-який рід грамоти, виданої Союзом,чи уповноважувати виплату дивиденд або розподілу надвишки членам. Вони повинні встановити висоту відсотків від позичок на грамоти, НЕ ВИЩЕ, ЯК 8 ВІДСОТКІВ РІЧНО, ПЛАЧЕНИХ ЗГОРИ.

Братський Фонд.

Додати
Параграф 52 (г)
ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ МАЄ ПЕРЕНЕСТИ ДО БРАТСЬКОГО ФОНДУ ВСІ СУМИ НЕВИБРАНИХ ПОСМЕРТНИХ ВИПЛАТ, СУМ ВИВІНУВАННЯ ЗА ДОЗРІЛІ ГРАМОТИ ТА ЧЕКІВ ДИВІДЕНДИ, ВЛАСНИКІВ ЯКИХ, УПРАВНЕНИХ ДО ЦИХ ВИПЛАТ, НЕ МОЖНА БУЛО ВІДШУКАТИ ВПРОДОВЖ 6½ РОКУ ВІД ДАТИ СМЕРТИ ЧЛЕНА, ДАТИ ДОЗРІВАННЯ ГРАМОТИ ЧИ ДАТИ ВИДАЧІ ЧЕКА. ЦІ ФОНДИ МАЮТЬ БУТИ ВЖИТІ НА ВИПЛАТИ СТИПЕНДІЙ І НА ІНШІ БРАТСЬКІ АКТИВНОСТІ.

Максимальна сума забезпечення.

Параграф 58:
СОЮЗ НЕ СМІЄ ВИДАВАТИ НА ЖИТТЯ БУДЬ-ЯКОГО ЧЛЕНА ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВУ ГРАМОТУ, АБО ГРАМОТИ, НОМІНАЛЬНА ВАРТІСТЬ ЯКОЇ, ЧИ ЯКИХ, ПЕРЕСТУПИЛА Б СУМИ,ВСТАНОВЛЕНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ ДЛЯ ДАНИХ ВІКОВИХ ГРУП, ЗГІДНО З РЕКОМЕНДАЦІЄЮ АКТУАРІЯ, ХІБА ЩО ЯКАНЕБУДЬ ТАКА НАДВИШКА, АБО ЗВ'ЯЗАНИЙ З НЕЮ РИСК БУДУТЬ РЕАСЕКУРОВАНІ В ЯКІЙСЬ АВТОРИЗОВАНІЙ ЖИТТЄВОЗАБЕЗПЕЧЕНЕВІЙ КОМПАНІЇ.

Кляси спадкоємців.
Параграф 68 (в)
Відділ Союзу, із застереженням, що виплачена йому сума є обмежена до поворотних видатків, зроблених на користь такого члена у зв'язку з його останньою недугою, на його похорон та на закупно і поставлення пам'ятника на його гробі. Сума, виплачена на ту ціль Відділові, не може перейти 1,000 долярів на всі такі видатки. Кожна сума, так заплачена, не повинна перевищувати суми, яка мала б бути законно виплачена на такі цілі згідно з будь-яким зобов'язуючим законом, якщо такі обмеження є менші, ніж зазначена вгорі сума.

РЕЗОЛЮЦІЇ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

1. Комісії Просьб до розподілу на добродійні цілі призначено суму $30,000
2. На Стипендійний Фонд призначено суму $45,000
3. Діста конвенційних делегатів виносить денно і зворот коштів дороги 100

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

4. Винагорода секретарям Відділів за зібрані вкладки від новоприйнятих членів у першому році виносить 25 відсотків, а за кожний наступний рік 11 відсотків від зібраних вкладок.

УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ — ПРОТИ ТРИ ГОЛОСИ.

5. Платні Головних Екзекутивних Урядовців:

Головний Предсідник ....$32,000 річно і додаток на репрезентацію .... 1,500 річно

Заступники головного предсідника і директор для Канади працюють безплатно

головний секретар ....$32,000 річно

Головний касир ....$32,000 річно

Головний організатор ....30,000 річно.

У випадку раптового зросту коштів прожитку всі платні головних екзекутивних урядовців може підвищити Головний Уряд у пропорції до коштів прожитку.

Дієти членів Головного Уряду в часі виїздів є такі самі, що й делегатів на Конвенцію.

Запорука головного касира повинна виносити 125,000 долярів, а інших екзекутивних урядовців — не менше як 25,000 долярів.

УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ.

6. Піднести передплату щоденника „Свобода" для членів УНС до 15 дол. річно, або $1.25 місячно, починаючи з 1-им січня 1983 року.

УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ.

7. Кожний учасник Конвенції при одержанні чеку при

(Закінчення на стор. 3)

У ТОРОНТО ВІДБУВСЯ VI З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО", ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ

Торонто, Канада (Л.К.). — На Шостому З'їзді Об'єднання Українських Письменників „Слово" в Торонто, що відбувся у днях 11-13-го червня, тут, у гостинних залах Інституту св. Володимира,під кличем: „Слово на сторожі", на голову Об'єднання переобрано Остапа Тарнавського, а на почесного голову Президії „Слово" — Григорія Костюка; на 1-го заступника і представника на Канаду переобрано Юрія Стефаника, на 2-го заступника і представника на ЗСА — Святослава Гординського, на 3-го заступника і представника на Европу — Юрія Бойка, на 4-го заступника і представника на Австралію — Дмитра Чуба-Нитченка; на фінансового секретаря — Уляну Любович, секретаря — Осипа Зінкевича; членів Президії: Уласа Самчука — на почесного члена Президії „Слова"; членів: Вадима Лесича, Докію Гуменну, Богдана Рубчака, Богдана Бойчука, Івана Керницького, Олексу Веретенченка; Контрольна комісія: Іван Коровицький, Іван Смолій та Іван Боднарчук; Виборча комісія:

Учасники Шостого З'їзду Об'єднання Українських Письменників „Слово", Торонто, 1982.

Григорій Костюк, Іван Смолій та Іван Боднарчук.

У п'ятницю, 12-го червня, з'їзд започаткувала реєстрація письменників — 70 осіб — прибули не лише з Канади і ЗСА, але й з Европи, — голова тамошнього відділу „Слова" Ю.Бойко, та голова відділу „Слова"в Австралії Д.Чуб-Нитченко. Господарем з'їзду був торонтонський відділ „Слова", що його очолює д-р Олександра Копач. Цього ж самого дня, по полудні, відбулася зустріч з авторами; була виставка книжок видань „Слова", що її підготовив мистець Мирон Левицький, та ярмарок книжок, книжки були в розпродажу на протязі трьох днів. Особливу увагу привертали дві щойно видані книжки: М. Левицького — „Ліхтарі" та книжка Едварда Козака — „На хлопський розум".

На другий день з'їзду у суботу, 12-го червня, в годині 10:30 вранці, вібулася головна сесія — зустріч з громадянством, що її відкрила д-р О.Копач, голова місцевого відділу „Слова" і Комітету для влаштування з'їзду, запросивши до слова голову „Слова" на Канаду Ю.Стефаника із Едмонтону, який привітав всіх зібраних. Опісля, відкривши сесію і теж привітавши присутніх, голова „Слова" О.

(Закінчення на стор. 4)

У світі

В ПОЛЬЩІ ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ЧИСТКА СЕРЕД університетських професорів, заповідає З. Міськевич, міністер вищої освіти. В найближчому часі усі члени учительського збору польських університетів одержать спеціяльний формуляр з рядом питань, на які мусять відповісти. Запитники будуть опісля розглянені спеціяльним комітетом для кожного університету, в якому будуть представник міністерства. Ціла акція має за завдання допомогти викорінити невдоволених і прихильників „Солідарности". В останніх місяцях ряд ректорів великих університетів був змушений зрезигнувати зі своїх постів, через те, що у їхніх школах студенти перевели демонстрації.

ІЗРАЇЛЬ НЕ ДОЗВОЛЯЄ НА ДАЛЬШЕ передавання сателітських висток телевізійної станції АБС тому, що репортери цієї станції перевели інтерв'ю з провідником ПВО Ясіром Арафатом. Ізраїльська влада вимагала перевірення змісту інтерв'ю, яке було передане через ізраїльську станцію, та після перевірки не дозволила на його передачу. Помимо того АБС інтерв'ю пропустило. Тепер американська станція протестує проти ізраїльської цензури.

ВАССА ГЕРАСИМОВА, ЧЛЕН СОВЄТСЬКОЇ плавацької дружини, що бере тепер участь у міжнародних змаганнях на Майорці, постановила „вибрати волю". Ця 18-річна дівчина прийшла до амбасади ЗСА в Мадриді і просила про азиль. Еспанська поліція, які передали дівчину з амбасади, повідомляє, що, правдоподібно, дозволять переїхати до З'єднаних Стейтів Америки.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ ІНФОРМУЮТЬ, ЩО афганські повстанці напали на конвой авт, що везли понад 1000 молодих афганістанських комуністів і багатьох з них вбили. Це доказує, що повстанці далі стараються не допустити до того, щоби совєтські та афганістанські війська зайняли стратегічно важливу долину Паншьер, в сторону якої прямували авта військового конвою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Ізраїльсько-арабський крутіж

Коли в минулу п'ятницю 18-го червня 1982 року ізраїльський прем'єр Менахем Беґін ішов до трибуни в палаці Об'єднаних Націй, щоб виголосити промову на Генеральній Асамблеї, із залі посунули до виходів процесія 110-ох делеґацій членських держав ОН: вони демонстративно збойкотували того ізраїльського лідера, який промовляв до порожніх крісел — залишилися тільки 47 делеґацій. Вийшли були представники всіх комуністичних країн, арабських і деяких „невтральних". Залишилися на залі репрезентанти членських держав НАТО з Америкою у проводі і деякі південноамериканські та азійські делеґації. Патетичні заклики Беґіна до замирення, до „простягнення один одному руки", до спільного фронту в ім'я миру і свободи, були голосом вопіющого на пустині, бо покищо нема між Ізраїлем і його арабськими сусідами миру, а є війна. Проти Беґіна свідчить той пречистий факт, що Ізраїль повів проти сусіднього Ливану вмарш 45,000-им військом і поруйнував той край, перетворивши в руїни тисячі мешкальних будинків і залишивши вбитими і раненими тисячі людей — не тільки ворожих вояків, але й жінок та дітей.

Чотири ізраїльсько-арабські війни, ведені від хвилини проголошення ізраїльської держави у 1948 році, не довели до розв'язання проблеми мирного співжиття новоствореної держави Ізраїля з цілим арабським світом. Єдиний Єгипет під мудрим лідерством убитого згодом фанатиками Анвара Садата, визнав факт існування ізраїльської держави та — за посередництвом Америки — завів з Ізраїлем хиткий мир. Інвазію проти Ливану перевів Ізраїль у реакції на безперервні терористичні дії, ведені з території Ливану Палестинською Визвольною Організацією, яка створила власну армію і бореться за власну державну особовість засобами безскрупульного терору.

Але при всьому ідеалізмі і державницькому патріотизмі палестинських арабів — вони грішать відсутністю почуття політичного реалізму. Вони повинні зрозуміти, що 1)Ізраїль, як держава, є фактом, що його не можна заперечувати, 2)терористична акція породжує реакцію, яка з черги вдаряє по арабських країнах і людях і 3) Ізраїль не може прийняти до себе назад понад два мільйони палестинських арабів, бо це розвалило б його державу. Послідовно й логічно — треба погодитися на певну форму автономії, яка запевнила б палестинським арабам можливості економічного й культурного розвитку в атмосфері миру. Арабський світ не захотів наслідувати Західню Німеччину, яка прийняла і включила в свою економіку 10 мільйонів німців, виселених із зайнятих поляками та большевиками земель. Мільйон арабів, які втекли були у 1948 році з охопленої війною території колишньої британської колонії Палестини, розрісся в міжчасі до двох з половиною мільйонів. Революційна Палестинська Визвольна Організація пробувала створити державу в державі в Йорданії, але її король Гусейн виступив своєю реґулярною армією проти такого поведення расових земляків. Ливанський уряд був надто кволий, щоб не допустити, щоб названа організація творила на її території свою власну армію, озброєну і вивінувану Совєтським Союзом. Сирія, яка мала ніби замирити взаємно ворожі табори ливанських християн і мусулман, насправді сприяла палестинським екстремістам і їх випадам проти Ізраїля. Така ситуація не могла втриматися. Покищо американська дипломатія намагається припинити тамошній дальший пролив крови та переконати екстремістів Палестинської Визвольної Організації, щоб вони визнали факт ізраїльської державности і тоді приступили до переговорів про забезпечення їм власного національно-територіяльного осідку.

Проблеми існують на те, щоб їх розв'язувати. Найтрудніше зробити це, коли не всі партнери є реалістами і коли не всі керуються доброю волею.

Анатоль Камінський

СЕЛО — У „ПРОДОВОЛЬЧІЙ ПРОГРАМІ"

Згідно з постановою „Про заходи по дальшому поліпшенню житлових, комунально-побутових і соціяльно-культурних умов життя сільського населення", затвердженою пленумом ЦК КПСС 24-го травня ц. р., совєтське село найпізніше до 1990 років досягне таких вершин „життєвого благоустрою і всебічного добробуту", що всій керівній партійній і іншій номенклятурі, включно з членами Політбюра, прийдеться переїхати із своїх ошатних будинків, апартаментів і дач до колгоспів і радгоспів та помінятися своїм положенням із колгоспниками. Якщо ж цього не сталось би, то їхній життєвий стандарт залишиться позаду колгоспного...

Як подала „Радянська Україна" з 30-го травня ц. р., у контексті „соціяльного перетворення села" вже в теперішній одинадцятій п'ятирічці передбачається побудувати і ввести в користування в колгоспах, радгоспах і інших сільсько-господарських підприємствах і організаціях 176 мільйонів квадратових метрів житлової площі, а у двадцятій п'ятирічці збільшити житлове будівництво на селі на 15-18 відсотків. У поточній п'ятирічці намічено збудувати загальноосвітніх шкіл на 2,315 тисяч місць, дошкільні заклади на 1192 тисяч місць, клюбів і будинків культури на 1,365 тисяч місць. Все це має помножитися у наступній п'ятирічці: будівництво шкіл повинно зрости на 14-17 відсотків, дошкільні заклади на 1,5 раза, клюби і будинки культури — на 1.7 раза. У транспорті передбачено у теперішній п'ятирічці ввести в дію загальні автомобільні шляхи, довжиною 54 тисяч кілометрів і внутрігосподарські шляхи з твердим покриттям, довжиною 57 тисяч кілометрів. Їх,очевидно, збудують ще більше у наступній п'ятирічці, тобто „продовжать" у 1.4 і 1.6 раза.

Але це, мовляв, лише інфраструктура і перший провісник того, що чекає селян. Бож водночас міністерства охорони здоров'я і ради міністрів республік у цілому мають до 1985 року завершити організацію служби швидкої медичної допомоги в сільських районах, підвищити медичну допомогу взагалі і навіть „рекомендовано колгоспам здійснювати будівництво амбулаторій за рахунок власних коштів"... Водночас, рада міністрів республік і підлеглі їм інстанції мають здійснити в 1983-1990 роках „дальше розширення побутового обслуговування сільського населення", побудувавши навіть „фабрики по пранню білизни та хімічній чистці одягу, комплексні підприємства по ремонту радіотелевізійної апаратури, холодильників, пральних машин, іншої побутової техніки, а в селищах колгоспів і радгоспів — пральні самообслуговування". До 1985 року в усіх колгоспах і радгоспах мають бути лазні і „комплексні приймальні пункти для виконання дрібних ремонтних робіт та послуг". В 1983-1990 роках має зрости будівництво телефонних мереж загального користування, хоч, щоправда, під увагу береться, перш усього, „мережу внутрівиробничого і диспечерського телефонного зв'язку". Але тим не менше, його загальна ємність має виносити 3.3 мільйона номерів, у тому числі 1.8 мільйона номерів в роках 1986-1990.

Виділяються теж фонди для міжколгоспних санаторій і будинків відпочинку, пансіонів, піонерських таборів ітп. В 1982-1990 роках організація споживчої кооперації має отримати нових маґазинів торговою площею 4.9 мільйона квадратових метрів, хлібопекарень на 17 тисяч тонн хлібобулочних виробів на добу, підприємств громадського харчування на 417 тисяч місць, холодильних ємкостей на 196 тисяч тонн, наладнання постачання палива, ітд, ітп. Передбачається теж всякого роду пільги — для колгоспів і працівників на землі. Економічно -слабким колгоспам дозволяється частинне погашення боргів, ужиття частинних фондів (до 10 відсотків), виділених Радою міністрів союзної республіки на будівництво в містах і промислових центрах, на житлове і культурно-побутове будівництво на селах; безплатні кватири з опаленням і освітленням на три роки для „спеціялістів з фізичної культури і спорту", які, після закінчення шкіл, осядуть як землероби на селі: пільги для дітей колгоспників у школах; виділення автомашин для закупівлі колгоспникам; кращі зарплати; підвищення оплат для „закріплення на селах" медичних, педагогічних і інших спеціялістів тощо.

І врешті: встановлення „почесного звання і нагрудного знака 'Заслужений працівник сільського господарства СССР'," що його першим, напевно дістане сам Брежнєв. До речі згідно із стосовним положенням його отримують установи і особи, які „працювали в сільському господарстві не менше 20 років".

Усіх цих всеосяжних і благотворних звершень мають доконати оперативно комісії і ради агрономно-промислових об'єднань. Усю роботу в УССР очолить Комісія Президії Ради міністрів УССР у питаннях аґрономно- промислового комплексу. До неї входять міністри і керівники відомств, які належать до цілого аґропромислового комплексу, а також „інші особи", затверджувані Радою міністрів республіки. Головою комісії є заступник голови Ради міністрів (подібно, зрештою, як головою всесоюзної комісії Президії Ради міністрів СССР є заступник голови Ради міністрів СССР). На обласному поземі „вищим органом управління аґрономно-промислового комплексу є „обласне об'єднання", утворено обласною Радою народних депутатів, до складу якого входять керівники обласних організацій цього комплексу та інші службові особи", визначені обласною Радою народних депутатів. Головою обласного об'єднання є перший заступник голови обласного виконкому. Подібно на районному поземі, існує районне об'єднання, утворюване формально районною Радою народних депутатів, до якого входять начальник районного управління сільського господарства — як голова ради об'єднання, голови колгоспів і директо-

(Продовження на стор. 3-ій)

І.Ч.

СФУЖО І СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Стаття „Підготова до IV Конґресу СФУЖО" пера Марії Барагури („Свобода" ч. 62, 2-го квітня ц. р.), а головно слова"... конґрес СФУЖО... зумовлений також всенаціонально-громадськими потребами, які стосуються життєвих інтересів нашої спільноти..." — викликав кілька думок.

В осередку інтересів нашої спільноти стоїть Україна, українці, культурні надбання, наша будучність і взаємини зі світом, в якому ми живемо.

Українські організації, у тому й жіночі, діють у різних частинах світу, у різних побутових умовинах, у сфері різних культур. З того випливає й різниця у методі праці, статуті й напрямних, які мусять бути пристосовані до місця, де організації діють.

Об'єднання має на цілі взаємну допомогу, користі із акцій, які переводять усі, або поодинокі організації, серед української громади або співжителів-чужинців.

У праці СФУЖО уживається української мови, якою Федерація і поодинокі клітини користуються у взаєминах між собою. Це є преважливий чинник у збереженні національної ідентичности, ідентичности всіх тих членів, що розсіяні по усіх закутках земної кулі.

Одиниця, яка має вроджений талант до громадської праці, напевно не пожаліє труду, щоби вивчити українську мову; вона потрібна й у співпраці на терені Федерації, вона потрібна, щоб вивчити всі процеси, що назрівають на батьківщині. Без того знання праця в організації не буде повноцінна.

Важливим чинником на міжнароднім терені діяння різнонаціональних організацій є знання мови. І тут велике значення має знання мови інших народів, мови якої вчаться у школах чи послуговуються у житті. Чинник різномовности делеґаток на конференціях, конґресах, які відбуваються на різних територіях і в різних державах, грає велику ролю. Делеґатку, яка володіє потрібною мовою, висилається об'єднаними силами. Організації подбають про матеріял, підготову проблем, ітд.

У видавничій ділянці при співпраці можна виелімінувати повторення видань, чи інформацій друком, і в цей спосіб зусилля організацій розділити на різні так само важні ділянки. Як приклад можна навести видану брошурку в рік дитини; брошурку видав Союз Українок Америки і нею користувалися різні організації при різних нагодах, навіть на міжнародній конференції в Найробі в Африці 1979 року, де СУА не міг собі дозволити на участь репрезентантки.

Видання, як і інформацію про Україну, історія жіночого руху, визначні постаті українських жінок — все повинно бути опрацьоване фахівцями, мати солідну наукову базу. Інакше інформація є шкідлива і проходить безслідно. Кілько це коштує труду, грошей, а як це все потрібне!

Важливим чинником є теж обмін інформаціями. СФУЖО,об'єднуючи жіночі українські організації, має можливість зібрати інформації від всіх складових частин і подати до відома всім членам через журнали: „Українка у світі", „Вісті СФУЖО", „Наше Життя", при нагоді засідання управи чи комісій. Дорогою звітувань, поїздок, листування — інформація про поодинокі клітини проходить, сказавши образово,„здолини вгору"; рівночасно це є і інформація „згори вдолину", на якій можуть або й повинні базуватися спільні почини цілої Федерації.

Для жіночих організацій велику вартість представляють скарби нашої духової спадщини. Жіночі організації зберігають вишивки, строї, світлини. Спільний реєстр, каталог, картотека, могли б стати тим чинником, що затіснював би співпрацю при затриманню української ідентичности та обзнайомленню із Україною.

У цілому світі так багато вже призбирано експонатів, цілих зразків, що хочеться мріяти про обмін для виставок чи в музеях. „Ми — федерація — це сила, але кожне „я", кожна організація мусить давати рівномірне зусилля для спільної праці, і для спільної успішної дії. Деколи дія може приходити відрубно, але коли її знають і нею цікавляться усі клітини, коли виноситься науку, або дію продовжується і поширюється, це є праця об'єднаними силами.

З МОГО ВІКНА
Іванна Савицька

Мандрівникам

Тисячі й тисячі молодих людей кінчає тепер навчання, кидає батьківську хату, йде самостійно в життя.

Воно, те життя — наче загадка, наче велика невідома стоїть перед кожним і кожною.

У всіх молодечих таборових мандрах, у групових спортових мандрівках стає у пригоді провідник. Він намічує напрям, інформує, пояснює придорожні знаки, іноді навіть лікує, допомагає слабому нести його тягар.

Якого провідника має вибрати той, хто йде одинцем у найдовшу, найбільш небезпечну мандрівку, іде в життя?

Сучасна молода людина підо впливом різних течій, різних новітніх теорій, в полоні егоїзму, снобізму, лінивства, жадоби вигід і майна — без доброго провідника, може загубити дорогу, пропасти в життьових нетрах. Їй необхідне світло, „морська ліхтарня", яка унапрямлює шлях заблуканих, у плавбі мореплавцям.

Де за тим світлом шукати в сучасній духовій темряві?

Одній побожній людині приснився сон, будь-то вона мандрує пісковим побережжям моря у товаристві самого Бога. Ціле життя тієї людини з'явилося нагло перед нею, мов на якомусь екрані.

— Господи, Ти йдеш біля мене — спитав наляканий мандрівник.

— Іду, — відповів Господь.

— І в минулому Ти був біля мене?

— Був, ти ж вибрав мене провідником.

— Чому ж на піску, яким ідемо, не все дві пари слідів, часто видніє одна пара, як же це так?

— Коли ти падав, хотів іти манівцями, я брав тебе, сину, на плечі, і ніс. Одна пара слідів-це мої ноги...

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наших „амбасадорів"

Не раз чуємо або читаємо, що хтось уживає того почесного окреслення на людей в нашій спільноті, яка справжніх амбасадорів тепер немає.

Це звичайно тоді, якщо йдеться про відомих громадян, науковців чи мистців, а в останніх роках ще й амбітних активістів у різних групах оборони прав людини.

Ми, однак, хочемо вказати на випадки тихого амбасадорства людей, що не шукають слави, ані прилюдного признання і тому воно тим більше цінне. Ось у широковідомому в інтелектуальних американських колах тижневику „Ню Йоркер" з датою 31-го травня ц. р. найшли ми довгий репортаж про Мирона Сурмача і його 89-річчя, получене з появою споминів. Автор репортажу не лише надзвичайно тепло і жваво описує ту родинну імпрезу, але також сильветку самого ювілята. Не в тому, однак, амбасадорство Сурмача, а в його сильному і переконливому підкресленні, що українці тут не якась собі меншина, а сильна група з якою треба рахуватися. Але найважливіша наука для нас, нових поселенців, у ствердженні М. Сурмача, яке найвиразніше виступає на сторінках престижевого американського журналу: „Ми завжди говорили вдома по-українському і ми навчили наших дітей української мови. Це була наша форма затримати живою нашу батьківщину. Наша мова є властиво нашою батьківщиною".

Коли нам згадала про ті слова з репортажу в „Ню Йоркер" сусідка-американка, знаючи добре, що ми українці, у нас збудилася, надія, що може ті слова передані пером відомого американського журналіста, переконають декого із нашої молодшої ґенерації, яка так скоро і легко визбувається рідної мови...

А ось другий, зовсім інакший випадок. В останніх днях травня нам довелося бути на приватному концерті камерної музики. Вечір був дійсно виїмковий, не так прегарним музичним виконанням з участю відомої української піяністки, як фактом, що господиня дому — це вдова по українському журналістові, якого добре пригадуємо ще із давніх часів. Найбільше враження зробили, однак, слова привітання її для добірної неукраїнської публіки: „Мої батьки не-українці із двох різних світів, Північної і Південної Европи, але я уроджена в Україні та мій друг життя був українцем і тому я почуваю себе вповні українкою. І тому в мене така туга за Україною та така любов до неї..."

Ті зворушливі слова були висказані з таким чуттям і патріотизмом, що їх можна лише позаздрити. А доказом щирости тих слів була підслухана нами в перерві концерту розмова господині дому із її двоїма дітьми віку 20-30 років. Розмова ішла плавною українською мовою, яка не зроджувала ніякого сумніву, що вона не була нікому на показ, а для щоденного вжитку. Ось так група міжнародної публіки, (в тому урядовці ОН) дістала того вечора добру і переконливу лекцію любови до України.

А ми, порівнювали ті два випадки, до вистоювань наших провідників народу у передсінках впливових людей та їхніх великих звідомлень про успіхи у здобуванні приятелів для України і думали про те, як добре, що в нас є ще також і „тихі амбасадори".

О—КА

Д-р Степан Ворох

30-ЛІТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ ТОВАРИСТВ

Конференція теж влаштувала в Ню Йорку 70-ліття професорові Володимиру Кубійовичу, головному редакторові Енциклопедії Українознавства, як і підтримала акцію українських студентів при Гарвардському Університеті закликом у справі збірки фондів для УНІГУ та відбула зустріч з проф. О. Пріцаком і мгр С. Хемичем. Конференція мала корисну зустріч з проф. В. Яновим, ректором Українського Вільного Університету і теж виявила потребу підтримати цей університет, що вже має довгу і славну історію в українській науці.

Конференція Професійних Товариств діяла теж і на зовнішньому відтинку. У 1968 році вислала листа до всіх амбасадорів при Об'єднаних Націях, що відбували Конференцію Прав Людини в Теґрані, звернувши їх увагу на те, що власті СССР переслідують українських науковців, нищать пам'ятки української культури, та запроторили мільйони українців до концентраційних таборів.

На міжнародному Математичному Конґресі в Едмонтоні проф. Осип Андрушків голова НТШ і проф. Роман Андрушків член Конференції зібрали понад тисячу підписів учасників конґресу в справі звільнення Леоніда Плюща, — математика, із совєтської „психушки".

Конференція зверталася з проханням допомоги українським політичним в'язням до Об'єднаних Націй і міжнародних гуманітарних організацій, як теж допомогла Леонідові Плющеві у поїздці до Гонолюлю, на світовий Конґрес Психіятрів, на якому завдяки його зізнанням, засуджено було совєтську психіятрію.

Конференція брала участь, з відповідними транспарантами, у демонстраціях в часі І СКВУ перед Совєтською Амбасадою в Ню Йорку і у 50-ліття Української Національної Революції перед амбасадою у Вашінґтоні.

Замітним і корисним був виступ Конференції під час II СКВУ в Торонто 1973 року. За нашою пропозицією було введено до статуту точку, що обмежує президентуру до двох по собі слідуваних каденцій. Деталі цього конґресу і участь представників конференції прецікаві, — але не у цій статті. Можемо з певністю твердити, що професійний світ допоміг II Конґресові СКВУ пережити кимсь заплянований розвал.

У 1969 році відбувся X Конґрес УККА. Він пройшов спокійно у співпраці двох конкуруючих між собою політичних груп. Конференція була вдоволена, що здійснилася бодай частинно консолідація громади, та що не повторився IX Конґрес.

На XI Конґресі Українців в Америці, що відбувся 1972 року, заіснувала подія гідна уваги. Під час Конґресу певні громадсько-політичні кола підготовляли кандидатуру д-ра Антона Жуковського на президента УККА. Громадський стаж і позиція його в громаді у зв'язку з політичною діяльністю у Північній Дакоті із сенаторами, а через них у Конґресі ЗСА була доволі сильна і тому він мав великі шанси бути вибраним на президента УККА. Під час позакулісових розмов, одначе, погодився зайняти місце віцепрезидента. По Конґресі Конференція Професійних Товариств довідалася з преси, що д-р А. Жуковський став віцепрезидентом від Конференції Професіоналістів. Конференція, нічого не знаючи про це, в часі Конґресу, погодилась радо з уваги на його дуже корисну українській справі попередню діяльність. У цей спосіб Конференція дочекалася місця віцепрезидента в УККА. Можна б про це не згадувати, але цей епізод має безпосереднє пов'язання із взаємовідносинами між Конференцією і УККА пізніше.

Певні особи займають безперервно чолові позиції в УККА на протязі кількох десяток років. Маючи великий вплив на хід праці в цій установі, буває, допускаються потягнень неприємливих для правильного поступування в громадському житті. Для декого з них було вигідно на XI Конґресі дати д-рові А. Жуковському місце віцепрезидента. Коли ж він виявив власну ініціятиву і тісну співпрацю з Конференцією Професіоналістів в напрямі змін структури і праці в УККА на будуче, що не було в пляні провідної групи УККА, тоді не тільки, що його не переобрано на XII Конґресі до Екзекутиви УККА, але не допущено до керівних органів навіть представників Конференції на ті місця, що їх виразно ухвалила Номінаційна комісія і прийняв XII Конґрес. Автор цього репортажу був членом Номінаційної комісії від Конференції Професійних Товариств, а не від одного професійного товариства. Для підтвердження цього у нас зберігається документальна кореспонденція між керівними органами УККА і кожночасним проводом Конференції.

Півтора року до XII Конґресу, Конференція працювала наполегливо над додатками до статуту, які причинились би до посилення організаційного відтинку УККА, охоплення в системі його максимум громади, а головним чином молодшу ґенерацію, спопуляризувати, пожвавити працю керівних органів та запевнити ріст у членстві і фінансах. Д-р В. Дзерович був членом Статутової комісії, що її очолював д-р І. Флис. Виготовлений проєкт змін у Статуті включав наші пропозиції. Під впливом певних сил Статутова комісія, яка працювала в часі XII Конґресу передаґувала його так, що УККА у засаді продовжував стару практику діяння.

Перед XII Конґресом, на пропозицію мгра І. Базарка, професор Е. Федоренко і д-р С. Ворох відбули зустріч зі секретарем УККА ред. І. Білинським і проф. Б. Гнатюком. Обидва представники — двох політичних угрупувань — були проти зміни статуту УККА, пропонованих Конференцією. Конференція рішила поставити ці зміни перед делеґатами на Конґресі у тайному голосуванні. Пропозицію примінення тайного голосування, що її предклав представник УЛТПА д-р О. Волянський — відкинено більшістю делеґатів, чим заперечено найосновніше право демократичного процесу в громадському житті. У відповідь на це УЛТПА стримало своїх представників до керівних органів УККА. Конференція солідаризувалась з УЛТПА, крім представників Товариства Українських Інженерів Америки. Представник УЛТПА не міг докінчити заяви свого Товариства — бо під час її читання хтось вилучив голосникову систему. Для приведення спокою так конечного і всіма бажаного в громаді, Головна Управа УЛТПА, що тоді її очолював д-р Ахіль Хрептовський, відбула наради з президією Екзекутиви УККА. Після шістьгодинної коонференції УККА прийняло 10 точок, запропонованих УЛТПА, на базі яких УЛТПА могло повернутися до керівних органів УККА. Між ними була точка тайного голосування, через яку прийшло до конфлікту.

Тайне голосування мало обов'язувати на бажання делеґата, відповідно підтриманого так на Конґресах, як і в керівних органах УККА. Полагодивши конфлікт з УЛТПА,домінуючі особи УККА рішили покарати Конференцію Професійних Товариств не допускаючи її представників до керівних органів УККА, а саме: мґра Ореста Питляра до Екзекутиви і д-ра В. Савчака до Контрольної комісії, під претекстом, мовляв, Конференція мала віцепрезидента в УККА, члена в Номінаційній комісії на XII Конґресі як теж і те, що в листі до Конференції, підписаного екзекутивним віцепрезидентом і директором Канцелярії після Конґресу, запевнено, що представникам конференції затримується місця в органах УККА, ухвалені XII Конґресом. Конференція на протязі майже чотирьох років зверталася до УККА з проханням включення вищеназваних представників до відповідних органів. Останній лист від Конференції у цій справі був датований у квітні 1980 року — п'ять місяців перед XIII Конґресом. Керівні органи УККА не розглядали його на останньому своєму засіданні перед Конґресом, що відбулося в червні 1980 року, хоча директор канцелярії запевняв тодішнього голову Конференції інж. Юрія Базилевського, що буде старатися поставити цю справу на денний порядок нарад. Наведений епізод вказує на нездорові відносини у громадській централі.

І з пресових повідомлень кожний, що не був на Конґресі може завважити, що професійний світ обмежився на ньому тільки до творення панелів, так би мовити,прикрашуючи частини Конґресу, та зовсім не брав участи у процесах, які довели його до розбиття. Можна припускати, що коли б Конференція ужила свого авторитету, до розламу в громаді було б не дійшло. Ми можемо і повинні це зробити ще зараз. Передумова успіху — це склад Конференції з політично незаанґажованих професіоналістів. Можливо, що причиною нашої неактивности у переспpавах XIII Конґресу було те, що головні управи кількох наших товариств були в той час під впливом політичної групи, що домінувала на Конґресі.

Виявом успіху Конференції може бути її дія на III СКВУ. Будучи дуже активною і уживши свого авторитету вона приневолила деякі політичні групи до зміни 23-ої точки

(Продовження на ст. 3)

ЗМІНА СТАТУТУ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ...

(Продовження зі стор. 1)

виплаті дієт передасть до каси УНСоюзу суму 20 дол. на потребу допомоги українцям у Польщі.

УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ.

8. Прелімінар бюджету на 1982 рік предкладений Фінансовій Комісії, а опрацьований головним касиром Уляною Дячук у висоті у приходах $8,060,200
у розходах $6,889,700
надвишка $1,170,500
Фінансова Комісія рекомендує Конвенції затвердити.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

1. Приділити відповідні фонди для переорганізування плянів забезпечення і організаційного відділу.
2. У зв'язку з переговорами про злуку Українського Народного Союзу з Українським Братським Союзом підготовити проєкт нового статуту, беручи до уваги заощаджування адміністраційних видатків, коштів конвенцій і т.п.
3. Для встановлення і започаткування Фундації української культури рекомендується Головному Урядові приділити на ту ціль відповідні фонди.

У СЕКРЕТАРСЬКИХ СПРАВАХ

Резолюція

1. Підвищити винагороду за 500 дол. грамоти до 50 відсотків винагороди за 1,000 дол. грамоти.

Рекомендації.

1. Видавати річну дивіденду членам, які були на розметах у грудні даного року, коли їхні вкладки були залачені до 31-го грудня.
2. Членам, які були членами не менше 15 років та дожили до 78 року життя, видавати, після узгіднення з актуарієм, дивіденду в сумі їхніх річних вкладок.
3. Приспішити висилку секретарям квартальних винагород.
4. Статутова Комісія повинна поробити всі заходи, щоб Союзові Округи були охоплені статутом і виробити для них відповідний до нових обставин новий правильник.
5. Упростити та змодифікувати у Головній Канцелярії усі потрібні формуляри, включно з аплікаціями.
6. Якнайскорше виготовити нові інформативно-пропаґандивні матеріяли про УНСоюз і опублікувати їх.
7. Продовжувати злуки малих неактивних Відділів, головно у випадках, коли ці Відділи є у тій самій місцевості.
8. Приділені стипендії не висилати прямо до університетів, а студентам через секретарів.
9. Не поміщувати на місячних розметах вкладок нових членів, поки не є остаточно видані їхні грамоти.
10. Не вимагати лікарських посвідок на звичайне прохання про допомогу, а приймати їх, коли є завірені Управою Відділу.
11. Членів молодечого відділу, які скінчили 16 років, переводити автоматично до відділу дорослих.

Комісія секретарських справ стверджує, що УНСоюзові потрібні нові більш атрактивні грамоти, реформи дивіденди, однак, цього не подає як рекомендації, бо знає, що Екзектуива УНСоюзу почала працювати над цими справами.

У ЗАГАЛЬНИХ СПРАВАХ

Резолюція

Тому, що це є історичним фактом, що підставовим завданням УНСоюзу є допомагати різними можливими способами нашим братам і сестрам в Україні у їхніх хоробрих змаганнях до самовизначення;

Тому, що це є рішальним для цих хоробрих змагань, щоб народи світу зрозуміли і пізнали Україну та її спадщину; і

Тому, що тут, у ЗСА, ми є свідками постійних і систематичних неправильних інформацій про Україну, про її історію, культуру, релігію і її спадщину; як ми це бачимо в системі публічного шкільництва, в засобах масової інформації, в державних установах і в дійсності в усіх інших секторах нашої країни.

Тому нехай буде схвалено, що 30-та Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу висловлює своє становище і побажання, щоб Головний Уряд УНСоюзу на протязі шести місяців після 30-ої Конвенції встановив спеціяльне оперативне тіло, складене з членів УНСоюзу, і яке мало б до розпорядимости бюджет у висоті 5,000 дол. річно і якого єдиним завданням було б поборювати переважаючі вияви помилкових і неправильних інформацій про Україну.

Рекомендація

Тому, що ще ніколи від часу створення Республіки не було українця або слов'янина суддею Найвищого Суду і Апеляційних судів, а тільки три в Окружних судах ЗСА і тільки два начальниками департаменту кабінету, і

Тому, що за урядування президента Реґена на 460 найменувань на провідні екзекутивні пости ані одна особа з них не є українського або слов'янського походження, і

Тому, що в тих обставинах такі акції, як Департаменту Справедливости, несправедливо переслідують і розглядають в не-американський спосіб і нелеґально справи денатуралізації українців та інших слов'ян-американців і східніх европейців, що доводить до неможливости виправлення пошкодування опінії славної американської системи судівництва, що у висліді невдале і таке, що соромно за нього.

Тому нехай буде схвалено, щоб Український Народний Союз поробив інформативні, дорадчі та інші відповідні і на часі заходи, щоб у найбільш успішний спосіб здобути призначення до суддівських установ чи напівсуддівських установ і комісій, і на пости, які мають право рішати та контролювати всі важливі аспекти американського життя, американців українського походження або інших слов'ян-американців, щоб таким чином допомогти українцям та іншим слов'янам-американцям досягнути найвищої кляси громадянства, до якої вони управнені.

Рекомендація

Вдатися до урядів Америки й Канади з проханням, щоб вони звернули увагу світовій опінії, що не Америка, Великобританія та інші вільні держави є імперіялістами, а навпаки, Москва поневолює десятки европейських та азійських народів, не даючи їм змоги повно і свобідно розвиватися.

Рекомендація

УНСоюз стверджує, що русифікація України набрала сьогодні загрозливих форм. Цю справу треба донести до відома світової опінії та стало про неї пригадувати.

Рекомендація

УНСоюз засуджує твердження Біллі Ґреґема, що в СССР немає релігійного переслідування, а що там існує свобода релігії.

Рекомендація

УНСоюз закликає разом з Українськими Церквами своє членство та цілу українську громаду більш активно готуватися до святкувань 1000-ліття Християнства України. 1000-ліття Християнства України повинно залишити тривалу пам'ятку в науково-видавничій діяльності та зцементувати цілу українську громаду на наступне тисячоліття.

Рекомендація

Ціла українська громада повинна гідно відзначити 50-ліття голоду в Україні, вказуючи при тому на постійну загрозу з боку московського імперіялізму для всіх поневолених народів.

Рекомендація

Заохотити українську громаду відзначити 100-річчя народин композитора о. Кирила Стеценка, якого в СССР називають „російським" композитором..

Рекомендація

УНСоюз вітає всіх вояків УПА, які продовжували революційно-визвольну боротьбу на протязі 10 років.

Закликає своїх членів вшанувати 40-ліття УПА спільно з усією українською громадою.

Рекомендація

Конвенція закликає Головний Уряд УНС поробити дальші заходи для привернення єдности в українській громаді включно з зайняттям належного для УНСоюзу місця в УККА.

Рекомендація

Конвенція повинна висловити признання авторам книжки (519 стор.) „Українці Мериленду" за включення в її зміст добре опрацьовної аналізи Українського Народного Союзу.

Ця частина включає розділ під наголовком „Г.Л.Менкен і Слов'янські мови", в якому поміщена репродукція тристорінкового листа на фірмовому папері „Свободи", датованого 25-го лютого 1936 року, що його написав тодішній редактор „Свободи" Омелян Рев'юк до відомого журналіста Г.Л.Менкена, з яким він був у постійному контакті. Там теж поміщені знімки та історії Відділів УНСоюзу у Мериленді, вичислені видання УНСоюзу, історичний нарис УНСоюзу, як теж популярна карикатура авторства Івана Росоловича, яка змальовує незрозуміння назви „українська національність".

Ця книжка — багате джерело інформацій про українців не тільки в Мериленді, але і в цілій Америці. Її слушно реклямують, як одну з найбільш вичерпних стейтових історій будь-якої слов'яської групи в Америці.

Рекомендація у виховних справах

30-та Конвенція УНСоюзу рекомендує створення Виховного Фонду УНСоюзу для піддержки українським школам і літнім таборам молоді, молодечим організаціям, поодиноким батька, що не в стані оплачувати навчання своїх дітей в українських школах чи посилати дітей до таборів, на вишкіл учителів, на видавання виховних матеріялів та інших заходів для виховання нашої молоді.

Такий Виховний Фонд УНСоюзу складався б з добровільних пожертв громадян. Конвенція рекомендує, щоб члени УНСоюзу платили добровільно по 5 дол. від родини щороку. Конвенція доручає секретарям Відділів ці пожертви збирати й посилати до Головної Канцелярії УНСоюзу, а редакції „Свободи" доручає заохочувати громадян складати пожертви до цього Фонду.

У СПРАВАХ ЗМІН І ПОПРАВОК ДО СТАТУТУ

Резолюція

Конвенція Українського Народного Союзу схвалює назначення спеціяльного Комітету з наступних осіб: сен. Павло Юзик, Богдан Зорич, мґр Іван Геврик, Уляна Дячук і адв. Нестор Олесницький, які приготовлять і оформлять пропозицію поправки статуту в справі створення Дирекції УНСоюзу в Канаді і її функцій, яка мусить бути одобрена Головним Урядом УНСоюзу восени 1982 року, щоб була включена до статуту УНСоюзу в якнайскоршому часі.

Рекомендація

Окружні Комітети на протязі довгих років своєї праці вповні себе виправдали, і тому рекомендуємо Статутовій комісії поробити всі заходи, щоб Округи були охоплені статутом УНСоюзу і тим самим Союз повинен бути триступневою установою.

Рекомендація

Головний Уряд УНСоюзу повинен обміркувати, в який спосіб можна б заощадити гроші на конвенціях, тобто:

чи скоротити на один день час конвенції?

чи обмежити кількість делеґатів, роблячи округи (дистрикти) по 200 членів, і від них висилати одного делеґата? Заощаджені гроші зужити на культурні та харитативні цілі.

Рекомендація

Зменшити вимагане для вибору делеґатів на Конвенцію число членів Відділу до 50 дорослих членів з тим, що ніякий Відділ не може мати більше, як двох делеґатів. Це дасть змогу меншим Відділам мати голос на Конвенції.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПРАВАХ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

Висилати безкоштовно секретарям Відділів УНСоюзу бодай по два примірники Українського Тижневика (Вікпі), що служило б їм пропаґандою при організуванні членів, головно тих, які не говорять українською мовою. Тепер поважна частина секретарів Відділів не одержує жодної союзової преси.

Український Народний Союз повинен почати висилати безплатно Український Тижневик до кожного керівника-координатора соціяльних студій при державному департаменті шкільництва у всіх стейтах Америки й усіх провінціях Канади.

У СПРАВАХ НЕОБ'ЄДНАНИХ ВІДДІЛІВ

Рекомендації

Призначити спеціяльні нагороди для необ'єднаних Відділів за більше число приєднаних членів, тому, що вони не входять до Окружних Комітетів, де могли б одержати нагороду, а також не мають жодної репрезентації.

Головний Уряд і Головний Екзекутивний Комітет повинні поміркувати над потребою репрезентації для необ'єднаних Відділів, тобто, щоб один з вибраних головних радних був вибраний від необ'єднаних Відділів і був їх репрезентантом.

ЩОБ УБЕРЕГТИСЯ ВІД „ШЛЯХОВОЇ ГІПНОЗИ", коли доводиться їхати довго монотонним шляхом. Крайова рада безпечної їзди подає пораду: не їсти перед подорожжю ситого обіду, чи великої кількости їжі, ліпше зупинятися на перекуску частіше; переривати їзду кожної години, навіть якщо не хоче їздець спати; добре вийти з авта на хвилину чи дві; треба випити кави, чаю чи соди; і в жодному випадку не слід пити пива ані вина, бо навіть мала кількість алькоголю впливає насонно, коли хтось за керівницею в авті.

Теннесі Віліямс на сценах СССР

Москва. — В останньому часі советські театри „відкрили" відомого американського драматурга Теннесі Вілліямса. Довідуємося, що широко популярна п'єса „Кіт на гарячому даху", тепер іде не лише в Москві, але і у цілому ряді інших советських театрів, а дістати квитки на неї просто неможливо. Цікаве, що советська публіка так захоплюється Вілліямсом тепер, коли він у своїй батьківщині, вже виступає тільки у клясичному репертуарі театрів. Розуміється сприймання Полудня Америки, яка є тлом до більшости його п'єс, трохи інакше, але саме і тому цікаве для советських громадян. Можливо, що трактування Вілліямсом людських пристрастей нагадує Достоєвського і тим є глядачам близьке. В обличчі офіційної критики, Вілліямс дає „справжній, брутальний образ невідрадних соціяльних умовин полудневих стейтів Америки."

Як воно не було б, п'єси Вілліямса це „остання мода" в СССР, а добрі актори і можливість інакшої постановки, як її звичайно мають п'єси на советських сценах, додають успіху. Деякі інтерпретації викликують у советських глядачів самозрозуміле здивування. Очевидно, російська мова ніяк не може віддати полудневого американського діялекту, але в загальному, Вілліямс на советській сцені не поступає в нічому американським театрам.

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої, ніколи Незабутньої ДОНІ

бл. п.

МАРУСІ ГОРБАНЬ

* 11. 15. 1957 — † 6. 29. 1975

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в понеділок, 28-го червня 1982 р., о год. 8-ій ранку, в церкві св. Андрія;
у вівторок, 29-го червня 1982 р., о год. 7:30 веч., в церкві св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Просимо Друзів і Подруг та Знайомих згадати Покійну в цей день у своїх молитвах.

Мама — КАТЕРИНА
Тато — МИХАЙЛО
Сестра — АННА з мужем і дітьми

ПОВІДОМЛЕННЯ

Округи УНСоюзу Стейту Ню Джерзі — Нюарку, Джерзі Сіті, Пассейку і Перт Амбою

впаштовують

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

в неділю, 29-го серпня 1982 року, година 12-та дня

в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж.

Мистецька програма,

Грає відома оркестра „ЗВУКИ УКРАЇНИ"
Танкова оркестра **В. Осередчука**

До участи запрошується
все Українське Громадянство
та Членів-Союзовців
усіх довколишніх місцевостей
стейтів Ню Джерзі, Ню Йорку
й Пенсильвенії

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Знайомими й Друзями Комарянцями, що дня 3-го червня 1982 р., по короткій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність, на 89-му році життя,

наш Дорогий ВУЙКО

бл. п. Всеч. о.

ПЕТРО МАЄВСЬКИЙ

який 19-го грудня 1921 р. в Києві прийняв Святу Тайну Священства з рук найпочеснішого Митрополита о. Василя Липківського, настоятель церкви Єлисаветівської на Труханівськім Острові, біля Києва, довголітній настоятель і церковний діяч Собору Б. М. Покрови в місті Вінніпеґу, Канада, як рівнож довголітній настоятель церкви св. Володимира в Лос Анджелес, Каліф.

ІЄРЕЙСЬКІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6-го і 7-го червня 1982 р. в церкві св. Володимира в Лос Анджелес, Каліф. Продовження похоронних відправ відбулося 9-го червня 1982 р. в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де й спочили Тлінні Останки Покійного.

Горем прибиті:

сестрінка — СТЕФА ПОРАЙКО з мужем ОСИПОМ
сестрінок — БУЧКЕВИЧ ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ і родиною в Україні
сестрінок — ПЕЛЕНСЬКИЙ РОМАН з дружиною МАРІЄЮ і родиною в Польщі
братанок — МАЄВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР з дружиною АННОЮ і родиною в Америці
Ближча й дальша Родина в Америці, Україні й Польщі

В ДВАНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Незабутнього МУЖА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ХОЛЕВЧУКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 1-го липня 1982 р., о год. 9-ій ранку в церкві св. Покрови в Озон Парку, Н. Й.

Про молитви за спокій душі Дорогого Покійника просить —

вдова МАРІЯ ХОЛЕВЧУК з родиною

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 23-го квітня 1982 р., відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.

АНАТОЛЬ ПІТЬО

Цією дорогою складаємо сердечну подяку о. Юліянові Осадці за похоронні відправи, як рівнож за відвідини у шпиталі.

Щиросердечна подяка Громадській Раді Ґлен Спей, Н. Й., як рівнож Клюбові „Розвага", які вшанували Покійного поминками.

З невимовною вдячністю висловлюємо нашу щиру подяку за вінки, квіти, усні, телефонічні, письмові вислови співчуття та за численну участь в похоронних відправах.

Вкінці дякуємо Усім за численні пожертви, зложені на Служби Божі й інші цілі.

Нехай Всевишній Господь винагородить усіх Вас щедрими ласками.

Дружина — МАРҐАРЕТА
Син — БОГДАН
і РОДИНА

ПОДЯКА

У світлу пам'ять нашого Найдорожчого

БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ЕВСТАХІЯ МАНАЦЬКОГО

який з волі Всевишнього відійшов у Вічність дня 22-го березня 1982 року, висловлюємо нашу найщирішу подяку Всім, що віддали останню пошану Покійному та своєю участю в похоронних відправах віддали Йому останній поклін.

В першу чергу складаємо щиру подяку Отцям Душпастирям з церкви св. Юра в Ню Йорку Себастіянові Шевчукові і Тарасові Прокопову за похоронні відправи.

Сердечно дякуємо п-ву Марії і Іванові Йовикам, які від першої хвилини відходу Покійного в засвіти прийшли з доброю порадою та своєю участю віддано допомагали ввесь час опечаленій родині в похоронах. Наша щира подяка п-ву Надії і Ярославові Пастушенкам за християнсько-сусідське піклування нашим Дорогим Батьком і Дідусем на відстані довшого часу.

Наша щира подяка Членам Комітету „Бережанська Земля" п-ву Богдані і Павлові Турчинам за зложення вінків. Дуже дякуємо п. Михайлові Юзеніву за зготовлення клепсидр по Покійному та за вчасне поміщення їх у щоденнику „Свобода".

Зокрема наша щира подяка ВП. Панам за теплі прощальні слова під час Панахиди: Інж. Миронові Пінковському від Комітету „Бережанська Земля", д-рові Миколі Шпиткові від ОУА „Самопоміч", Богданові Качорові від 2-го Відділу ООЧСУ в Ню Йорку. Щиро дякуємо Миколі Кузикові за прощальні слова на тризні та заклик на зложення пожертв на громадсько-національні цілі в пам'ять Покійного. Щира подяка всім жертводавцям, які разом зложили 235 дол. Щиро дякуємо Інж. Несторові Пінковському за продемонстрування на тризні зарекордованої доповіді Покійного із засідання Комітету „Бережанська Земля".

Дякуємо Всім, що висловили нам свої співчуття й зложили пожертви на молитви за душу Покійного.

Доньки — МАРІЯ МАНАЦЬКА ГУК
Внуки — ДАНА, РОМА і СТЕПАН з дружиною

ІНДІРА ҐАНДІ, ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ, іменувала 66-літнього міністра внутрішніх справ Зайл Сінга президентом країни. Цей, радше церемоніяльний, а не активний пост є ще до 12-го липня в руках Санвії Редди. Новопризначений президент З. Сінга — перший від 35-ти років член секти Сікг на тому пості. Він льояльний співробітник Індіри Ґанді, і вона сподіється, що його іменування допоможе втихомирити неспокійну секту Сікгтів, які бажають відлучитися від Індії.

30-ліття конференції...

(Продовження зі стор. 2)

статуту СКВУ, яка заключає в собі формулу вето для крайових центральних репрезентацій. Цей факт вказує на це, що Конференція, будучи сильною, може багато зробити для добра загалу.

У 1975 році КУЦАПТовариств видала була відозву до українського політичного світу, закликаючи його до консолідації на базі Державного Центру Української Народної Республіки (ДЦ УНР). Конференція Професійних Товариств вірила і дальше вірить, що ДЦ УНР — це єдина установа, у якій повинні зійтися усі політичні сили у діяспорі. Працівники Конференції працювали дуже жертвенно для здійснення цеі ідеї. Консолідація закінчилась успішно поверненням до ДЦ двох політичних партій, що стояли осторонь його від 7-ої Сесії УНР. Ми всі зорієнтовані, як покотилися події у ДЦ після розв'язання УН Ради президентом М. Лівицьким. Професійна Конференція бажала, видаючи свій заклик, щоб усі політичні сили на еміграції, що стоять на базі 22-го січня зійшлися у ДЦ для піднесення його престижу серед своїх і чужих для притягнення до його праці молодих кваліфікованих сил, а зорганізувавши якнайширші маси свідомого суспільства в діяспорі, дістати максимум фондів, при допомозі яких можна б розвинути направду сильну допоміжну акцію нашому народові в боротьбі за самостійність. Елітарність, чи збір кільканадцять навіть дуже видатних одиниць у ніякому випадку не заступить згуртовання усіх наших політичних партій і непартійного чинника, бож це репрезентант всього активного суспільства. Чи чин президента Лівицького був правильний — про це колись скаже історія.

На закінчення цього перегляду праці Конференції треба сказати, що в останніх кількох роках її доведено майже до інертности через впливи політичної групи і її прихильників у головних управах товариств. Від цього політичного впливу вона мусить обтрястися та повернути на шлях діяння такого стилю, як це було 15 і більше років тому. Конференція мусить стати помостом поміж інакодумаючими та цементом у нашому громадському і політичному житті.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ПРОДАВАЛА ЗБРОЮ ДЛЯ Арґентини аж до 25-го березня, значить вісім днів перед початком інвазії на Фальклuяндських островах. Такі інформації подав „Таймс" в Лондоні але міністерство оборони Великобританії заперечує свою співучасть у тій торговельній трансакції.

В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ СУДЯТЬ ЧОТИРЬОХ оборонців людських прав за заколочення публічного спокою. Обвинувачені, яким грозить в'язниця до двох років, були арештовані після ревізії в їхніх домах де поліція знайшла підпільні видання. На суд покликали цілий ряд свідків і він відбуватиметься в Хомутові, північна Чехо-Словаччина...

Село — у „продовольчій..."

(Продовження зі стор. 2)

ри радгоспів, керівники підприємств і організацій інших галузей агрономно-промислового комплексу. При тому голова ради об'єднання одночасно є першим заступником районного виконкому.

До розпорядимости всесоюзного аґрономно-промислового апарату має бути поставлено протягом десятиліття майже на 4 мільйони тракторів, понад 1 мільйон комбайнів, а для потреб харчової промисловости торгівлі і споживчої кооперації виділяється 15-17 мільярдів (американських) карбованців. Одним словом: і бюрократія глибокозахватна і обширна, і „корито" широке й не мілке...

„Продовольчу програму" розголошується як „найбільшу історичну подію" наших днів. А Юрій Збанацький у „Літературній Україні" з 10-го червня ц. р. так й написав, що „по суті це здійснюється після колективізації нова науково-технічна революція у тій найважливішій галузі, від якої значною мірою залежить добробут і щастя кожної людини".

Ми не хочемо бути таким песимістом як Збанацький. Колективізація принесла була не лише повсюдне знищення українського селянства (попереджене таким же знищенням основних кадрів інтеліґенції) і повну руїну сільського господарства, з якої воно не всилі піднятись дотепер, але й привела до докорінного послаблення цілого нашого національного потенціялу. Ми не думаємо, що теперішнє „соціяльне перетворення села" у контексті „продовольчої програми" приведе до чергових втрат, катастроф, ударів і страждань, співмірним із нашим голокостом 1930 років. Хоча, напевно, сполучення і перемішання і так вже збезкровленого села із містом і заводом в рамках „агропромислового комплексу" буде сприяти, якоюсь мірою, „інтенсивнішому перетворенню республіки у багатонаціональні комплекси" на районному поземі, що за них так розпинається хоча б „наш" В. Горовський у „Радянській Україні" з 28-го квітня ц. р.

Водночас ми таки дуже сумніваємося, що аґрономно-промисловій бюрократичній машині вдасться „різке й нечуване піднесення та розвиток сільського господарства", що його заповідає Збанацький і його колеґи з СПУкраїни. В цьому ж самому числі „Літературної України" є лист голови колгоспу, героя соціялістичної праці і депутата ВР УССР І. Кальницького; майстра машинного доїння і кавалера орденів Леніна та Трудового червоного прапора Г. Каправої; ланкового, кавалера Трудового червоного прапора Г. Василишина; головного аґронома В. Журавля і головного інженера В. Харкавого. Всі вони з колгоспу ім. XXV-го з'їзду КПСС, Тульчинського району, Вінницької области. Нарікаючи на своїх „сусідів", що „їм так хочеться в колгоспі працювати, як з нелюбим цілуватися", вони пишуть: „Зате вдома, на своєму городі, вони ладні гнути спину з ранка до вечора". Оце і є справжній і дійовий ключ до розв'язки кризи в сільському господарстві та вихідна осередньої і далекоглядної проєкції для дійсних реформ і змін, які могли б врятувати аґрарну економіку. Якщо дійсно, як пишуть у листі „колективні автори", „шпиківська хлібопекарня", має перестати випікати замість хлібних буханок „глизяві подоби цеглини, оці 'бруски' та 'кружала', що їх незручно подавати до столу", а Совєтський Союз мав би перестати імпортувати зерно. Натомість, нічого не дадуть прозивання „сусідів" в колгоспах „торбохватами", ані не зроблять того, що потрібно, всі агрономно-промислові комісії і об'єднання своїм бюрократичним адмініструванням; як довго режим не осмислить і практично не визнає, що тільки привернення і покладення в основу аґрарної політики отого специфічного, животворного, різноманітного і водночас одномірного, тремкого спілкування селянина з його землею, змогло б вивести сільське господарство на чисті води.

НОВИЙ ДУЖЕ ВДОСКОНАЛЕНИЙ САТЕЛІТ, ЯКИЙ досліджувтиме корисні копалини й інші природні родовища і багатства Землі, буде пущений в орбіту в п'ятницю, 9-го липня, з Каліфорнії, — оголосила Крайова аеронавтична і міжпростірна адміністрація. Цей сателіт уможливить досліджувати всю Землю, за вийнятком невеликих обширів навколо самих Біґунів. Він братиме світлини з полоси 115-милевої ширини кожні 16 днів.

В ТЕЛЬ АВІВІ ПОЧАЛАСЯ МІЖНАРОДНА конференція, присвячена розглядові явищ ґеноциду, помимо того, що в останній хвилині Ізраїль старався її відкликати. Причиною того була погроза Туреччини, що буде переслідувати жидів, горожан Туреччини, коли на конференції буде доповідь на тему смерти численних вірменів в Туреччині 1915 року. Туреччина заперечила такі погрози, але уряд Ізраїля таки переконує жидівських учасників конференції не брати в ній участи.

У Торонто відбувся...

(Продовження зі стор. 1)

Тарнавський, який відтак проводив усією сесією, запросив за президіяльний стіл членів Президії „Слова": Ю.Стефаника, Ю.Бойка, Д.Чуба-Нитченка, Уляну Любович — фінансового секретаря, почесного голову Григорія Костюка, почесного члена Уласа Самчука, почесного гостя — 80-річного ювілята Едварда Козака та Валентина Мороза. Згодом О.Тарнавський відчитав звіт із семирічної діяльности „Слова".

Особливо цікавою точкою у програмі цієї сесії, що прикувала всеціло увагу слухачів, була доповідь Богдана Рубчака на тему: „Сучасний стан української літератури", в якій доповідач представив один із жанрів української літератури — сучасну поезію та її творців.

Відтак чергувалися привіти від окремих організацій і їхніх представників, від Українського Національного Об'єднання — мґр Євген Мастикаш, Культурної Ради СКВУ — д-р Богдан Стебельський, українського журналу „Форум" — Андрій Григорович, від Спілки Українських Журналістів Америки — Ольга Кузьмович, Українського Братського Союзу, Літературного Фонду ім.І.Франка та інших.

Цього ж дня передавано з рук до рук петицію до Об'єднаних Націй в обороні українських дисидентів-письменників, на якій поклало свої підписи 150 осіб, присутніх на цій сесії.

Після перерви, в годині 5-ій по полудні, учасники з'їзду та гості засіли до спільної вечері, перед тим відмовивши разом молитву. Навівши свої слова до вшанування глибоко закорінених українських традицій, д-р О.Копач привітала всіх присутніх. Під ча вечері Олександер Шпилька прочитав фейлетон-сатиру, із сповненим гумору та зручним сплетом ситуацій, чим викликав добрий гумор і сміх.

Кульмінаційною точкою програми цього дня був Авторський Вечір письменників і поетів, членів „Слова". Програмою Вечора проводили напереміну Уляна Любович та Володимир Скорупський. Виконавці: Іван Боднарчук; Олекса Веретенченко; Ґенадій Ґвинтик (псевдо, його оповідання прочитала Степанія Гурко); Марія Голод; Олег Зуєвський; Олександер Зозуля; Зоя Когут (замість поетки її поезії читала У.Любович); Божена Коваленко (Австралія); Микола Ковшун; Любов Коленська; Світляна Кузьменко; Мирон Левицький; Дмитро Чуб-Нитченко; Олександер Олійник; Яр Славутич; Марко Царинник; Олександра Черненко; Катерина Штуль (Франція). Сценку Ікера Керницького „Життя, наче сон" відтворили українські артисти Володимир Довганюк і Ніна Тарновецька. В інтервалі поміж заповіданням виступів поодиноких авторів У.Любович згадала 80-річних ювілятів, а саме: Григорія Костюка, Наталію Лівицьку — Холодну, Петра Холодного, мол., та Едварда Козака, який на цьому Вечорі зілюстрував різні сценки, наче картини з його життьових зустрічів. Постанням з місць і спонтанним спільним відспіванням многоліття привітала ювілята з його ювілеєм вщерть заповнена заля — 400 осіб.

В останній день з'їзду, у неділю, 13-го червня, в годині 10-ій вранці відбулися Загальні Збори ОУП „Слова", що їх відкрив О.Тарнавський.

У цей день до Президії на голову обрано — Ю.Бойка, заступника голови — Ю. Стефаника, а на секретаря — Світляну Кузьменко-Грибінську, яка й проводила цими діловими нарадами. Після вибору Президії почалося звітування голови Об'єднання „Слова" та його заступників. Звітували: О.Тарнавський, Ю.Бойко, Ю.Стефаник, Д.Чуб-Нитченко та У.Любович — фінансова секретарка, звіт якої в імені Контрольної комісії затвердив І.Смолій. Згодом, коли закінчилися звітування, промовляв почесний голова „Слова" Г. Костюк, схарактеризувавши працю „Слова".

Вкінці відбулася дискусія, під час якої дискутанти зосередилися зокрема на двох точках: звітуванням голови та заступників голови „Слова" і доповіддю Б.Рубчака.

Увесь з'їзд проходив у товариській і водночас діловій атмосфері — обговоренні творчих проблем, тісно пов'язаних із сучасним станом української літератури. Численна участь письменників з „усіх кінців світу" засвідчувала про їхнє зацікавлення справами діяльности „Слова", про їхнє бажання — спільно у взаємодії розгортати і утривалювати живе українське слово — завжди з думкою про Україну.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ЗІНЬ, член УНС Відд. 56-го ім. св. Івана Хрестителя в Вілінгу, Західня Вірджінія, померла 9-го березня 1982 р. на 84-му році життя. Членом УНС стала у 1933 році. Залишила в смутку дочку Дженні Бирч. Похорон відбувся 12-го берзня 1982 року на цвинтарі „Мавнт Калварі" у Вілінгу, В. Ва.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Когут, секр.

ТЕОДОР РУДИК, член УНС 5-го Відд. ім. св. Миколая в Асторії, Н.Й., помер 27-го березня 1982 року на 59-му році життя. Нар. 7-го квітня 1922 року в Канаді. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Катерину і сина Ніла. Похорон відбувся на „Калвертон Нешенел Семетері" в Калвертон, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.